

Kunhegyesi arcképcsarnok

Bari Ferenc

Bari Ferenc előadóművész, zenekarvezető cigányprimás 90 évvel ezelőtt született

Kunhegyesen a 20. században sok zenész cigánycsalád (Bari, Barkóczi, Suki, Ökrös, Burai...) élt egészen az 1970-80-as évekig.

Cigányzenekarok húzták a talp alá valót a legtöbb bál rendezvényen és a közelmúltban szórakozóhelyeink némelyikében is lehetett még esténként (Étterem, Presszó, Pelikán) élő, kellemes zeneszó mellett beszélgetni, vacsorázni. De már ez is a múlté! Sok idős ember nosztalgiával emlékezik vissza azokra a májusi éjszakákra, amikor zenészeink által a szerelmes ifjak szerenádot küldtek szívük hölgyének, vagy éppen lakodalmakban szórakozhattak a népes vendégsereggel együtt a zenekarok muzsikálására.

Primásaink tisztességben közöttünk öregedtek meg zenekari tagjaikkal együtt, jó néhányuk már eltávozott az élők sorából, de emléküket megőrizzük!

2015-ben jelent meg Horák Magda „...mint gyémántcsepp a szénben” cigány származású magyar zeneszerzők, nótaszerzők, előadóművészek és pedagógusok 1600-2010 című hiánypótló lexikona, melybe Bari Ferenc cigányprimásunk is belekerült egykor elért sikerei alapján.

Róla szeretnék megemlékezni, aki 90 évvel ezelőtt, 1931. szeptember 21-én látta meg a napvilágot Kunhegyesen. Bari János és Suki Jolán házasságából egy sokgyermekes, zenész cigánycsalád nyolcadik gyermekeként született. 8 éves volt, amikor Elemér testvérbátyja (1914-1944), aki ekkor már elismert primás volt, elkezdett foglalkozni tanításával, bevezette a hegedűkezelés rejtelmeibe. Sajnos bátyja a 2. világháborúban életét vesztette. A család úgy határozott, hogy taníttatja a tehetséges gyermeket. Egy ideig Bari Sándor (1895-1958) és Balogh Sámuel primásoknál tanult tovább. A fejlődés érdekében Budapesten folytatta tovább zenei tanulmányait Bodrics Antalnál, ő emelte művészi szintre hegedűjátékát.

Katonai éveit Törökbálinton (1953) töltötte. Ez idő alatt sem hagyta abba a zenélést, zenekart alapított társaival. 1954-ben

egy karcagi hangversenyen elsőprő sikert aratott játékaival. Ebben az évben kapott zenekarvezetői kinevezést a kunhegyesi étteremben, ahol közel három évtizedig dolgozott, szórakoztatta a közönséget. 1955-ben kötött házasságot a karcagi származású Kis Irénnel. Nagyon sok hangversenyen, és zenekari versenyen vett részt, ahol az első három helyezett

között végzett, de legtöbbször első díjjal tért haza. A hegedű húrjai felsírtak ujjai alatt, bársonyos hangképzésével elkápráztatta hallgatóit Kunszentmártonban, Karcagon, Hajdúszoboszlón, Püspökladányban, Szolnokon és Budapesten.

1968-ban szerzett országos hírt zenekarával. A zenekarok versenyén, ahol virtuóz játékát megismerhették, a szigorú zsűri III. helyezését érték el, s a tv nézői is láthatták. Tehetségére felfigyelt a rádió és a televízió is. Számos felvétel örzi játékát. Választékos, széles repertoárral rendelkezett. Az egyszerű embertől kezdve az Elnöki Tanács Elnökéig szórakoztatott játékaival minden embert. Tehetségét, tudását zenésztársai elismerték, felnéztek rá. A kunhegyesi étteremben közel 30 évig muzsikált zenekarával. Az utolsó nagyobb nyilvános fellépése 2001-

ben volt az áfész által rendezett szilveszteri rendezvényen. - Magánéletében szerető családapa volt. Házasságából egy fiú- és egy lánygyermek született, akikért mindent megtett, hogy boldoguljanak az életben. Határtalan büszkeséggel töltötte el őt

unokája, akik rajongásig szerették őt, a nagyapjukat.

Lányának legidősebb gyermeke folytatja a családi zenei hagyományokat, művészeti igazgató, s zongoratanár Debrecenben.

2003. február 14-én hunyt el. Emlékét kegyelettel megőrizzük!

Az írás elkészítéséhez segítségemre volt ifj. Bari Ferenc.

Víg Márta
helytörténész

